

Tiszteletreméltó Isidoro Zorzano

December 21-én a szentatya, Ferenc pápa 8 újabb szenttéavatással bízta meg a Szentté Avatási Ügyek Kongregációját. Ezek között szerepel Isidoro Zorzano (1902-1943) hősie erényeiről szóló dekrétum, aki 1930-ban csatlakozott az Opus Deihez.

2016.12.18.

Monsignor Fernando Ocáriz,
segédvikárius, jelenleg a prelatúra vezetője a prelátus halála óta, így

nyilatkozott, amikor meghallotta a hírt a Szentszéktől: „Különösen örömteli pillanat ez és hálásak vagyunk Ferenc pápának most, amikor gyászoljuk elhunyt és szeretett prelátusunkat.”

Azt is hozzátette: „Isidoro Zorzano példakép volt, mint szorgalmas és segítőkész szakember, mint a szociális igazságosság elkötelezettje, amely kollégái iránti tiszteletében és figyelmében mutatkozott meg, nagyon szerette az Eucharisziát, nagy volt a hite Istenben és érzékeny volt a rászorultak iránt. A prelátúra híveivel és barátaival, valamint mindazokkal együtt, akik tisztelik Isidorot, arra kérem az Urat, hogy Isidoro példája segítsen nekünk növekedni ezekben a keresztény életben oly fontos jellemzőkben, és az Egyház jó gyermekeivé válni.”

A szenttéavatás ügyének posztulátora, monsignor José Luis

Gutiérrez, Isidoro hűségét hangsúlyozta és azt javasolta, hogy a dolgozó emberek példaképe legyen. Monsignor Gutiérrez hozzáfűzte, hogy Isidoro életszentségének híre széles körben elterjedt (több mint 5000 közbenjárásának tulajdonított imameghallgatásról számoltak be), és ki kell használni ezt a lépést a boldoggáavatás felé vezető úton arra, hogy imameghallgatást és csodákat kérjünk Isidoro közbenjárására.

Rövid életrajz

Isidoro Zorzano Argentínában, Buenos Airesben született 1902. szeptember 13-án. Három évvel később családjával Spanyolországba költözött és Logroñoban telepedett le. Középiskolai évei alatt, összebarátkozott osztálytársával, Josemaría Escrivával. Ebben az időben Isidoro komolyabban kezdte élni a hitét, és mindig igyekezett segíteni a körülötte lévőknek.

Madridban végezte felsőbb tanulmányait és 1927-ben mérnökként diplomázott. 1930-ban találkozott újra Josemaría Escrivával, aki 5 évvel azelőtt pap lett és elmagyarázta Isidoronak az Opus Dei üzenetét: a hétköznapi munka és feladatok révén keresni az életszentséget és ott apostolkodni. Isidoro csatlakozott az Opus Deihez, és ettől kezdve folyamatosan igyekezett elmélyíteni belső életét.

Továbbra is vasúti mérnökként és tanárként szolgálta szakmai tudásával az embereket. A spanyol polgárháború idején argentin állampolgárságát kihasználva sokaknak segítségére volt mind lelki mind anyagi szükségleteikben. A polgárháború után részt vett az újjáépítésben, és Escrivának is hűséges támasza volt.

1943 elején nyirokcsomódaganatot állapítottak meg nála. A fájdalmas

betegséget hősieen viselte, teljesen Isten akarására bízva magát. 1943. július 15-én halt meg 40 évesen az életszentség hírében. 1948-ban kezdeményezték a boldoggáavatási eljárását. Földi maradványai a madridi Nagy Szent Albert templomban találhatóak.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hu-hu/article/
tiszteletremelto-isidoro-zorzano/](https://dev.opusdei.org/hu-hu/article/tiszteletremelto-isidoro-zorzano/)
(2025.08.08.)